

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 2T/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218010049
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Koblišková
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2018:2218010049.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda, pred senátom zloženým z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kobliškovej a prísediacich Marty Szamaránszkej a Márie Kosárovej, v trestnej veci obžalovaného: T. I.K., Z.. XX.XX.XXXX, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa§ 208 ods. Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 25.07.2018 v Dunajskej Strede takto

rozhodol:

Obžalovaný T. I., Z.. XX.XX.XXXX v. Ž.D. Z. O., K. B.
E., K.. Č.. Ú. E.,

je vinný, že

V bode I. obžaloby:

Od presne nezisteného mesiaca od roku 2004 do 16.09.2009, kedy nastúpil do ÚVTOS v Hrnčiarovciach nad Parnou, v obci E., Č. F. E.U., H. L. Q., v rodinnom dome so súpisným číslom č. XXX, týral svoju manželku L. I., Z.. XX.XX.XXXX, K. B. E., Č. F. E. Č.. XXX, H. L. Q., spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie tak, že verbálne aj fyzicky napádal svoju manželku, pričom sa jednalo o facky, údery päšťou, kopance, stúpanie nohou na hlavu, osočovanie, urážanie, znevažovanie a rozbíjanie rôznych predmetov na jej tele, hodil svoju manželku o zem, ťahal ju za vlasy, nútil ju ísť pýtať si peniaze na drogy, pričom jeho agresivita a jeho bitky boli čoraz intenzívnejšie, niekedy aj 4krát do týždňa, jeho útokom na svoju manželku boli svedkami aj maloleté deti, najmä E..I., Z.. XX.XX.XXXX, ktorý často svojim telom chránil svoju matku od kopancov a úderov tak, že si priláhol k matke, pričom tak dostal kopance aj on, a tak tým svojim stupňujúcim sa agresívnym správaním a konaním u nej vyvolával obavu o svoj život a o život maloletých detí, citovú depriváciu a neustály pocit strachu a stresu.

V bode II. obžaloby:

Od 05.04.2013 do 23.11.2015, kedy opätovne nastúpil do ÚVTOS v Leopoldove, v obci E., Č. F. E., H. L. Q., v rodinnom dome so súpisným číslom č. XXX, týral svoju manželku L. I., Z.. XX.XX.XXXX, K. B. E., Č. F. E. Č.. XXX, H. L. Q., spôsobujúc jej fyzické aj psychické utrpenie tak, že verbálne aj fyzicky napádal svoju manželku, pričom sa jednalo o facky, údery päšťou, kopance, stúpanie nohou na hlavu, osočovanie, urážanie, znevažovanie, nadrogovaný bezdôvodne útočil na ňu, kvôli týmto útokom niekedy aj týždenne dvakrát bola nútená utekať z domu preč spolu s maloletými deťmi E..I., Z.. XX.XX.XXXX T. I., Z.. XX.XX.XXXX, naháňal ich na ulici, a preto bola nútená zostať s maloletými deťmi na ulici alebo na ihrisku a čakať, kým on nezaspí alebo neodíde z domu, a keď svoju manželku chytil, tak ju skopol na zem a kopol ju do tváre kolenom, pričom v roku 2014 svoju manželku skopol na zem so slovami „teraz skapeš ty kurva“, ťahal ju za vlasy po zemi asi 10 metrov k psovi, vlčiakovi na dvor, ktorý jej mal spôsobiť rôzne poranenia a taktiež zbil svoju manželku s reťazou od psa všade po celom tele, ktorá následkom

úderov a poranení omdlela, avšak napriek vážnym poraneniam nepustil poškodenú k lekárovi, zamkol ju do izby na tri týždne, ani do školy svoje maloleté deti, aby nevedeli vyrozprávať v škole, že čo sa deje u nich doma, celkom izoloval svoju manželku od sveta tak, že ju zamkol do domu, kontroloval a zobral jej telefón, aby nemohla mať kontakt s nikým a v roku 2015 vymenil v dome okno na neotvárateľné, aby jeho manželka nemohla z domu utiecť, týmto svojim neustálym agresívnym správaním a konaním u nej vyvolával obavu o svoj život a o život svojich maloletých detí, citovú depriváciu a neustály pocit strachu a stresu, pričom následkom prežitých udalostí maloleté deti sú aj v súčasnosti pod dohľadom pedopsychiatra.

V bode III. obžaloby:

Od 24.01.2016 do 25.01.2016 počas podmieneného prepustenia z ÚVTOS Leopoldov po tom, čo ho dovezli jeho kamaráti už nadrogovaného domov a manželka mu oznámila, že chce od neho odísť preč, spálil jej v kotli všetky oblečenia a tiež rodné listy ich maloletých detí, aby nemohla odísť preč, a keď ona začala brániť svoje šaty, tak sa otočil k nej a udrel ju päťou do tváre, svojho maloletého syna T..I.., Z.. XX.XX.XXXX, ktorý pribehol ku svojej matke, aby ju bránil, odhodil asi do výšky 1 meter, pričom maloletý T..I.., Z.. XX.XX.XXXX ďalej chránil svojím telom matku tak, že si ľahol na ňu, a vtedy ho jeho otec v zime, v krátkych rukávoch zobral von za vchodové dvere a vymkol ho, následne po dobití svojej manželky išiel maloletého hľadať, ktorý od strachu sa schoval vo vonkajšej miestnosti pod matrac, pričom maloletého T..I.., Z.. XX.XX.XXXX išiel hľadať, kričal jeho meno, ale on sa neozval, na tú posteľ hádzal rôzne predmety, vŕtačky, píly, luk a maloletý T..I.., Z.. XX.XX.XXXX ako tam ležal, tá píla mu poranila ruku, následkom čoho z obavy, že jeho manželka zavolá na neho policajtov, nasilu odviezol svojho maloletého syna T..I.., Z.. XX.XX.XXXX k svojej matke so slovami „teraz vidíš malého naposledy“, ktoré slová adresoval svojej manželke, hoci už bol za zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/81/2008 zo dňa 12.01.2010, právoplatným dňa 12.01.2010,

teda

V bode I. obžaloby:

Týral blízku osobu, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, iným správaním, ktoré ohrozuje jeho fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, po dlhší čas.

V bodoch II. a III. obžaloby:

Blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, iným správaním ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, po dlhší čas a na viacerých osobách.

čím spáchal

V bode I. obžaloby:

Zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona účinného v čase spáchania trestného činu s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona účinného v čase spáchania trestného činu.

V bodoch II. a III. obžaloby:

Pokračujúci zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona účinného v čase dokonania trestného činu s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona účinného v čase dokonania trestného činu.

Za to mu súd ukladá:

V bode I. obžaloby:

Podľa § 208 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písmeno h/, písmeno m/, § 38 odsek 2, odsek 4, § 42 odsek 1 s poukazom na § 41 odsek 2 súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaradí do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa ruší výrok o treste uložený páchatelovi trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 5, sp. zn. OT/115/2015 zo dňa 13.05.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 42 odsek 2, § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 3 (tri) roky.

V bode II. a III. obžaloby:

Podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 odsek 5, § 42 odsek 1 s poukazom na § 41 odsek 2 súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaradí do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa ruší výrok o treste uložený páchatelovi trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. OT/13/2016 zo dňa 29.01.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Dunajská Streda podala dňa 18.01.2018 na tunajší súd obžalobu sp. zn. 2 Pv 489/16/2201-73 zo dňa 18.01.2018 na obžalovaného T. I. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ a iné Trestného zákona spáchaných v štádiu dokonania trestného činu.

Súd vykonal dokazovanie na nariadených hlavných pojednávaniach najmä výsluchom obžalovaného T. I., poškodenej L. I., Q. D. A., P. B., T. J., D. J., prečítal zápisnice o výsluchu maloletých detí E. I., Z.. XX.XX.XXXX, T. I., Z.. XX.XX.XXXX, prečítal znalecké posudky z odboru psychológie č. 31/2017, z odboru psychiatrie č. 160/2017, z odboru psychológie, klinickej psychológie detí č. 31/2017, oboznámil lekárske správy týkajúce sa zdravotného stavu poškodenej L. I. a maloletých detí E. I. T. T. I. počas obdobia spáchania skutkov, odpis z registra trestov obžalovaného, správy (relácie) týkajúce sa obžalovaného, resp. trestné rozkazy Okresného súdu Bratislava 5 sp. zn. OT/115/2015 zo dňa 13.05.2015 a Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/13/2016 zo dňa 29.01.2016, žiadosť o zrušenie manželstva poškodenej zo dňa 30.04.2004 a rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda o rozvoде manželstva obžalovaného a poškodenej zo dňa 27.04.2017. Z vykonaného dokazovania zistil súd nasledovný skutkový stav:

Obžalovaný T. I. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku o tom, že zo spáchania skutku sa cíti byť nevinný. Vo svojej výpovedi spáchanie trestného činu poprel vo všetkých bodoch obžaloby, všetko označil za výmysel poškodenej, pričom i orgány činné v trestnom konaní konajú proti nemu. Uviedol, že mal problém s drogami, ale ten mala aj poškodená, on bol za ne i odsúdený, užíval ich od roku 2006 do roku 2014, bol 10krát súdne trestaný. Z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že všetko je výmyslom poškodenej, ktorá podala naňho trestné oznámenie kvôli tomu, že jej oznámil, že s ňou nechce žiť. Poškodenú týral syn M., na ktorého bolo preto aj podané trestné oznámenie. Poškodená mala psychické problémy, bola liečená na psychiatrii, nervovo sa zrútila, užívala veľa liekov, pričom tvrdila, že sa zrútila kvôli dcére, ktorá sa narodila postihnutá. Deti boli nahovorené matkou, aby vypovedali voči jeho osobe.

Poškodená L. I. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní popísala správanie sa obžalovaného voči jej osobe v priebehu trvania ich manželstva, pričom niektoré jej tvrdenia sa prelínajú pomedzi jednotlivé body obžaloby a týkajú sa aj iných bodov obžaloby, obžalovaná vypovedala tak, ako si na jednotlivé situácie postupne spomínala, prakticky však v absolútnej zhode so svojimi výpoveďami z prípravného konania. Uvádzala, že o správaní obžalovaného vedia všetci, len sa ho boja.

Ku skutku v bode I. obžaloby uviedla, že obžalovaný ju bil 4krát do týždňa, topil ju v snehu, v jazere, má pred ním veľký strach. Začalo to vtedy, keď v roku 2004 začal pracovať ako vyhadzovač na diskotéke, kde sa dostal aj k drogám, po ktorých býval agresívny. Pri bitkách jej dával facky, opakovane ju napádal, rozbil na nej drevenú žirafu. Deti sa snažili chrániť ju, líhali si na ňu. Obžalovaný ju bil za všetko, aj keď sa pozrela len na hodinky, bránila sa ako vedela, volala aj centrá, všade bolo plno, nevedeli ju ubytovať. Zobrala by si ju aj jej matka, ale táto sa tiež bála obžalovaného. V roku 2007, keď bola v 9. mesiaci tehotenstva, musela utiecť od obžalovaného, lebo ju napádal, ťahal ju za vlasy.

Ku skutku v bode II. obžaloby uviedla, že maloletý E., Z. XX.XX.XXXX udal obžalovaného v škole u učiteľky, že jej obžalovaný položil hlavu na drevo a chcel jej ju odseknúť sekerou, čo škola nahlásila na políciu. Aj ona potom podala trestné oznámenie na obžalovaného. Pohádali sa kvôli E., na ktorom sa obžalovaný potkol a spadol, na to ju obžalovaný začal ťahať za vlasy. Obžalovaný ju bil reťazou na psa, dal ju psovi aj pokúšať. Bránila sa ako vedela, potom si už telo na bitky zvyklo, nič necítila. Chcela ísť aj k lekárovi, ale obžalovaný ju nepustil nikam, ani E. do školy, aby tam nerozprával, vtedy bola dobitá, dokúsaná, mala veľké bolesti. Bola zavretá na 3 týždne do izby, obžalovaný ju, ani deti nikam nepustil. Deti nechodili ani do školy.

Ku skutku v bode III. obžaloby uviedla, že keď obžalovaného pustili 24.01.2016 z väzenia, tak mu oznámila, že od neho odchádza, tak sa rozhodla v roku 2015. Obžalovaný prišiel domov úplne nafetovaný, bral pervitín (celé roky), povedal jej, že kvôli nej prežije celý život v base. 25.01.2016 si začal brúsiť mačetu, povedal jej, že jej ju pichne zospodu až po krk a potom to hodí do ohňa. Maloletý E. stál vtedy vo dverách izby, dcéra T. bola v izbe na posteli a tretí maloletý syn T. bol v tom čase u svokry. Vtedy obžalovanému povedala, že nech to urobí, lebo už ďalej nevládze, na to obžalovaný hodil po nej mačetu. Maloletý E. vtedy pichol vystrúhanú ceruzku obžalovanému do zadnej časti tela, vtedy ju zachránil, utiekla von z domu, odstopovala auto a išla preč. Maloletý E. zostal doma, aj s dcérou T.. Bála sa vtedy o ich život. Utekla ku kostolu, kam pre ňu prišli aj policajti. Maloletého T. chytil obžalovaný v januári a dal ho pred dvere, keď mrzlo. On sa schoval vonku do miestnosti, kde majú náradie pod matrac. Obžalovaný potom začal naňho hádzať vrtačku, motorovú pílu a iné veci, z čoho mal potom maloletý poranenie. Potom ho obžalovaný zobral ku svokre.

Maloletý E. jej povedal, aby nedovolila návrat obžalovaného domov. Dostala obecný byt, deti majú vlastnú izbu. Maloletý E. sa bál chodiť do školy, aby ju obžalovaný nebil. Teraz už deti chodia riadne do školy. Nepracuje, lebo stará sa o postihnutú dcéru T.. Obžalovaný chytil pod krk aj maloletého E., ktorý potom kričal na matku, aby si zachránila život a utekala. Žiadosť o rozvod podala už v roku 2004, ale obžalovaný ju potom odprosil, vzala to späť, idylka trvala 2-3 mesiace, potom už bolo zasa peklo.

Z výpovede svedkyne, opatrovníčky maloletých poškodených detí - F. E. Š. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že rodinou I. sa zaoberajú už 2 roky, deti sú liečené, sú dobre nastavené, riadne si plnia školskú dochádzku, žijú v peknom novom byte. Zo školy nemajú hlásené žiadne vymeškané hodiny, ani problémy. Úrad oslovila poškodená, že je týraná a že je ubližované jej aj jej deťom. Dcéra T. si vyžaduje celodennú starostlivosť. Poškodená situáciu nechcela hneď riešiť, sťahovala podania na manžela aj zo strachu. Najstarší syn M. odpozoroval prvky správania voči matke a deťom a možno nechtiac, nevedomky začal tieto prvky správania preberať, otec mu bol vzorom. Maloletý E. bol svedkom viacerých útokov obžalovaného na poškodenú, obžalovanému vrazil zastrúhanú ceruzku do zadku, keď hádzal na

poškodenú mačetu. Deti boli diagnostikované, boja sa nahlas prejavovať radosť, ak sa im niečo podarí, tak kývajú rukou. Boja sa prejavíť radosť, tešia sa takýmto spôsobom. Ona má vyjadrenia maloletých interpretované len zo strany matky. Rovnako uviedla, že má k dispozícii všetky záznamy k veci, prípad má preštudovaný celý.

Z výpovede svedkyne D. A., sestry poškodenej, na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že najprv sa na vzťahu medzi obžalovaným a poškodenou nejavilo, že by mali zlý vzťah. Spočiatku sa obžalovaný riadne staral. Potom jej začala poškodená volávať s plačom, že ju obžalovaný bije, robí jej zle, nadáva jej. Sťažovala sa jej pravidelne. Deti sa začali inak správať, pocikávali sa, boli nervózne, mali poruchy spánku, boli úplne iné ako ostatné deti. Prvý útok videla, keď bola ona ešte na základnej škole (mohla mať 10 rokov), vtedy mal obžalovaný ruku na ústach poškodenej a boxoval ju pästami do brucha. Bola svedkom bitky aj v roku 2007, keď prišla aj s matkou na návštevu, obžalovaný a poškodená sa zatvorili v izbe (okno na dverách bolo vybité), keď tam nakukla, tak videla ako obžalovaný poškodenej drží ústa a boxuje ju s pästami do hlavy. Matka vtedy vykričala a vybehla po obžalovanom, vtedy napadol aj matku, potom utiekol a nič sa neriešilo. Poškodenú bil väčšinou do hlavy, tak zranenia neboli moc vidieť. Svedkom bitky bola aj v roku 2015 - keď prišla neohlásene, už keď vystúpila z auta, tak počula veľký krik, „kurva, piča“, obžalovaný nadával poškodenej, že sa kurví, potom ju naháňal po dvore a po ulici s tým, že ju zabije. V roku 2016 písali s poškodenou do azylového domu, ale prišla im záporná odpoveď. Keď bol obžalovaný vo výkone trestu, správanie poškodenej a detí sa zmenilo, boli kľudnejší. Poškodená dávala trestné oznámenia aj pred rokom 2016, ale na druhý deň ju obžalovaný prehovoril, potom sa správal ako anjel a poškodená to stiahla. Keď obžalovaný v roku 2006 zbil poškodenú, táto im volala z nemocnice, že ju veľmi zbil, tak ona (svedkyňa) a jej matka chceli ísť na návštevu, mali pre poškodenú nakúpené veci, ale obžalovaný ich odbil, že ona už ide domov, na čo jej poškodená povedala, že ju odtiaľ ukradol.

Z výpovede svedkyne P. B., matky poškodenej, na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že kým žili obžalovaný a poškodená u nej, tak sa to dalo, keď sa presťahovali do E., začal jej robiť zle, flákal sa, nerobil, nestaral sa o deti. U nej bývali približne do roku 1996-1997. Poškodená sa jej sťažovala neustále, že ju bije, že jej robí zle. Bola svedkom hádky, videla ako obžalovaný bije poškodenú, dával jej pästami do hlavy („úplné bomby jej dával“), vtedy fyzicky napadol aj ju. Bola svedkom aj ďalších hádok, že sa nestará, hádky boli dennodenné, vždy, keď prišli na návštevu. Deti sa obžalovaného báli, báli sa už keď zaštrkotal kľúč v zámke, teraz sú úplne zmenené. Maloletý T. jej hovoril, že sa bojí, že otec bije mamu, aj keď s nimi volala, tak hovorili, že otec bije mamu. Nevie o tom, že by obžalovaný bil deti, len im škaredo nadával. Keď v roku 2006 obžalovaný napadol poškodenú, nakúpili tašky a chceli ju ísť navštíviť, ale telefón zdvihol obžalovaný, ktorý povedal, že už nemajú chodiť, že poškodená ide domov, poškodená jej potom volala, že je zbitá. Keď obžalovaný v roku 2009 nastúpil do výkonu, zbadala zmenu na správaní, ale nemali tam pokoja, lebo rodina obžalovaného nadávala poškodenej, že má odtiaľ odísť. Deti sú na tom teraz dobre.

Z výpovede svedkyne T. J., sesternice obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že táto nepočula nič z toho, čo hovoria proti obžalovanému. Nevidela, že by maloletého T. hodili o stenu, obžalovaný, keď bol doma, tak sa staral o deti. Svedkom hádok bola, ale vtedy len zdvihli hlas, hádali sa, keď nebolo upratané, keď nebol poriadok. Uviedla, že nebola svedkyňou fyzických útokov, pričom po prečítaní výpovede z prípravného konania, kedy uviedla, že „párkrát videla, že obžalovaný fackoval poškodenú“, opätovne uviedla, že si celkom presne nepamätá, čo vypovedala. Na vzťah poškodenej a detí uviedla, že poškodená ich nosila do školy, obliekala ich, ale babka viackrát varila, mali dobrý vzťah. Nevidela, že bola poškodená dlhšie zamknutá v izbe. V dedine sa hovorilo, že poškodená má problémy s drogami. O závislosti obžalovaného na drogách tiež počula len v dedine.

Z výpovede svedkyne D. J., tety obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný neublížoval poškodenej, nie je pravdou nič z toho, čo hovorí poškodená. Poškodená sa o nič nestarala, bola špinavá, nestarala sa ani o deti. Hádali sa, keď nemal obžalovaný čistý uterák, ani ponožky. Čo sa hádali boli bežné manželské hádky, nevidela žiadne facky, ani fyzické útoky. Po prečítaní výpovede z prípravného konania, kedy uviedla, že „párkrát videla, že T. zbil L.“, dal jej facky na tvár, ale boli to veľké facky“, uviedla, že túto svoju výpoveď popiera, fyzické útoky nevidela a k obžalovanému a poškodenej domov nechodila, išla k svojej matke, ktorá mala oddelený vchod. Na vzťah obžalovaného a detí uviedla, že maloletý T. jej povedal, že mu pridá ešte, aby nevyšiel z väzenia, ale tiež jej povedal, že má otca rád, lebo mu všetko kúpil. Aj syn M. má otca rád. Nevidela, že by bola poškodená dlhší čas zamknutá v izbe. Poškodená udrela svoje deti, keď boli zlé.

Z prečítanej výpovede maloletého T. I., Z.. XX.XX.XXXX vyplynulo, že tento sa teší, že jeho otec je v base a že nie je doma, vždy sa ho bál, nemá ho rád. Otec bil vždy najmä matku, ale keď ju s bratom bránili, dostali údery aj on, jeho brat a sestra Andrea. Otec bol agresívny, keď fetoval, robieval to aj pred deťmi, zatváral ich do izby, nepúšťal ich von, kopol ho do rebier, matku bil tak, že ju boxoval a kopal všade, aj do hlavy, keď spadla na zem, kopal ju ešte silnejšie. Raz sa skryl otcovi pod posteľ a otec hádzal na posteľ ťažké veci a jeho zranila šípka z luku na ruke, krvácalo mu to, vytiahol ho odtiaľ nasilu a musel ísť do K.. Matke hovoril vždy kurva, po mene ju neoslovil, zbil ju aj keď nakrájala bagetu a chcela im ju dať jesť. V zime matku hodil do snehu a dusil ju. Viackrát museli s matkou utekať z domu a sedeli pri kostole, kým otec nezaspal. Keď bol otec doma sa veľmi bál, mal zlé známky, dvakrát prepadol v škole, teraz sa cíti doma dobre, dobre sa mu už spí, aj matka je kludnejšia.

Z prečítanej výpovede maloletého E. I., Z.. XX.XX.XXXX vyplynulo, že tento obžalovaného nepovažuje za svojho otca (v priebehu výsluchu ho označuje menom K.), je to diler drog, každodenne pred ním fetoval a predával drogy, za čo mal peniaze. Matke peniaze nedal, potom ju aj zbil, že sa opovážila pýtať si. Matku dennodenne bil, boxoval jej do hlavy, všade na telo, matka plakala a kričala o pomoc. Raz ju zbil tak, že pľula krv, že až stena bola krvavá, čo potom otec vymaľoval, aby zahladil stopy. Často ich zatváral, nepustil ich z izby von. Keď bránil svoju matku, zavesil ho otec na veľký kliniec za tričko. Povedal to v škole učiteľke. Pamätá sa na incident so psom, videl matku rozkúsanú a krvavú, otec ju potom nepustil lekárovi a zavrhol ju a ich nepustil do školy, aby to nepovedali učiteľke. Teraz je pokoj v rodine, v škole má lepšie známky, otec mu nechýba, teší sa, že sa rodičia rozvedú, aby už nikdy nebol obžalovaný jeho otec.

Z prečítaného znaleckého posudku č. 31/2017 znalca J.. F.. L. A.D., klinického psychológa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality, vyhotoveného za účelom posúdenia osobnosti poškodenej, vyplynulo, že výpoveď poškodenej je vierohodná. Znaky osobnosti poškodenej (úzkosť, negatívne emočné prežívanie, pocity psychického diskomfortu ako súčasti zníženej kvality života) môžu byť s vysokou pravdepodobnosťou dopadom zo zdrojov mechanizmu domáceho násillia. Subjektívne prežívané utrpenie spojené s dôsledkami na úrovni zmien vyvolaných stresom sú prezentované vierohodne s primeraným emočným sprievodom a nie sú produktmi vedomej zámernej simulácie. Poškodená nevykazuje znaky abúzu alebo závislosti od psychoaktívnych látok. Poškodená je schopná správne vnímať, pamätať si a reprodukovať prežité udalosti. Nevykazuje poruchy pamäte, nekonfabuluje. U poškodenej je zjavné prehlbovanie zníženia schopnosti vzdorovať, snaha vyhovieť, pocity viny, hanby, strachu, prítomnosť obranného emočného odstupu, posttraumatická stresová porucha, t. j. poškodená vykazuje znaky typické pre týranú osobu z psychologického hľadiska.

Z prečítaného znaleckého posudku č. 160/2017 znalca F.. F. Q. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, vyhotoveného za účelom posúdenia príčetnosti obžalovaného, vyplýva, že tento v čase spáchania trestného činu netrpel duševnou poruchou alebo chorobou, vedel ovládať svoje konanie a správanie z psychiatrického hľadiska v podstatnej miere a v podstatnom rozsahu. Vedel rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, vedel svoje konanie ovládať. Je schopný chápať zmysel trestného konania, zmysel viny a trestu. Nie je závislý na psychoaktívnych látkach. V minulosti bol užívateľom metamfetamínov, látková závislosť však u neho diagnostikovaná v minulosti či aktuálne nebola. Z psychiatrického hľadiska nie je nebezpečný, nie je potrebné mu nariadiť ochrannú psychiatrickú alebo protitoxikomanickú liečbu.

Z prečítaného znaleckého posudku č. 31/2017 EZD znalkyne X.. A.Z. O. z odboru klinická psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, vyhotoveného za účelom zistenia vierohodnosti výpovedí maloletých detí E. I., Z.. XX.XX.XXXX T. T. I.K., Z.. XX.XX.XXXX vyplýva, že vierohodnosť výpovedí oboch maloletých detí v danej veci nie je možné spochybníť. Deti vypovedajú zhodne pri výsluchu i v priebehu znaleckého vyšetrovania. Reagujú spontánne, postupne si spomínajú, nie je pravdepodobné, že reprodukovali naučený text. Ich intelektové schopnosti sú v pásme miernej duševnej zaostalosti, resp. ľahkej mentálnej retardácie, navštevujú špeciálnu základnú školu. Sú schopné správne vnímať a reprodukovať udalosti, ktoré v kontexte veci prežili. Okolnosti sú pre nich zrozumiteľné, týkajú sa ich života a sú schopné ich reprodukovať. Nebola zistená tendencia ku konfabulácii. Obe maloleté deti majú znaky zneužitej osoby, resp. týranej osoby, ktoré sa u nich prejavujú zmenami v správaní. Bola im odopieraná potreba bezpečia, istoty, zažívali násillie, agresívne správanie otca, ktorým ohrozoval ich matku aj ich. Boli im psychiatricky diagnostikované - mal. E. - posttraumatická

stresová porucha, ktorá je dôsledkom osobnej desivej skúsenosti, tendenciu k agresívnemu správaniu možno interpretovať ako dôsledok stresom vystupňovaného agresívneho napätia a mal. T. - ADHD syndróm, poruchy správania, ktoré sú potencované osobnou desivou skúsenosťou. Spoločným záverom je, že uvedené je v príčinnej súvislosti s konaním, správaním otca maloletých detí.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil vyšetrovací spis sp. zn. ORP-480/1-VYS-DS-2016 v rozsahu a spôsobom, ako to vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Z lekárskeho správ ohľadom zdravotného stavu poškodenej L. I. (č. I. 221-228, 228, v spise sú doložené poškodenou i na č. I. 318-320, 338-341, tieto sú detailnejšie od jednotlivých špecialistov, v súhrne dokumentujúce totožné časové obdobie) vyplýva, že poškodená navštívila viackrát lekára, prípadne lekársku pohotovostnú službu v dňoch - 14.07.2006, 21.12.2006, 27.01.2016. V dané dni lekár zapísal do záznamu, že pacientka bola zbitá manželom, konkrétne zachytený priebeh - „hodil ju na zem, bil, kopal ju po celom tele, pästami do hlavy, ťahal ju za vlasy, spôsobil jej odreniny, hematóm na pravom ....., na chrbte a psychickú traumu“, „nauzea, pichol ju nožom, odreniny na celom tele“, „manžel ju napadol mačetou, chcel jej údajne odrezať hlavu, hodil po nej mačetu“. Zo záznamov vyplýva návšteva lekára aj v ďalších dňoch, kedy poškodená uvádzala „rodinné problémy, psychické napätie“. V súčasnosti je poškodená sledovaná u psychiatra s diagnózou „posttraumatická stresová porucha s pokračujúcimi paralelnými emočnými príznakmi v súvislosti so vznikom udalosti, ktorú pacientka vnímala ako život ohrozujúcu - ubližovanie zo strany bývalého manžela“.

Z lekárskeho správ ohľadom zdravotného stavu maloletých detí E. I.Á., T. I. a t. č. už plnoletej T. I., ktorá nemá spôsobilosť na právne úkony (č. I. 224-227) vyplýva, že mal. E. má pedopsychiatrom stanovené diagnózy: posttraumatická stresová porucha, mierna duševná zaostalosť bez poruchy správania alebo s minimálnou poruchou správania, chronická pohybová alebo hlasová tiková porucha, osobná desivá skúsenosť v detstve, problémy súvisiace s údajným fyzickým zneužitím dieťaťa. Mal. T. má diagnózy: posttraumatická stresová porucha, mierna duševná zaostalosť bez poruchy správania alebo s minimálnou poruchou správania, chronická pohybová alebo hlasová tiková porucha, osobná desivá skúsenosť v detstve a problémy súvisiace s údajným fyzickým zneužitím dieťaťa. Obom maloletým deťom bolo odporúčené obmedzenie styku so svojím otcom i bratom M. I., nakoľko by to mohlo zhoršiť ich psychický stav. T. I. má stanovené diagnózy: stredne ťažká duševná zaostalosť bez poruchy správania alebo s minimálnou poruchou správania, DMO typu spast.kvadruparézy ľahkého stupňa, nižší vzrast, mikrocefalia, mikrokrania, stav po opak. kvantitat. poruche vedomia s hypotermiou nejasnej genézy, sekund. EPI záchvaty t. č. komp. stav, zmena rodinných vzťahov v detstve, osobná desivá skúsenosť v detstve.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 02.02.2017 vyplýva, že obžalovaný bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie z dôvodu, že sa samostatne zamestnal v E. D., Q..J..H., F. X, B..

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky za obdobie od 05.07.2014 do 03.01.2018 (vo väzbe od 27.07.2017) mal obžalovaný evidovaný 1 záznam - porušenie pravidiel cestnej premávky, keď mu v správnom konaní bola uložená pokuta 650,- eur a zákaz vedenia motorových vozidiel.

Z odpisu z Registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 10krát súdne trestaný.

(1) V trestnej veci Okresnej prokuratúry Dunajská Streda, sp. zn. Pv 439/02 z 27.05.2002 bolo podmienčne zastavené trestné stíhanie so skúšobnou dobou do 04.06.2003 (pytliactvo).

(2) V trestnej veci Okresného súdu Bratislava 2, sp. zn. 2T/151/2005 mu bol uložený peňažný trest 12.000,- Sk s určením náhradného trestu 2 mesiace, ktorý bol nariadený 12.07.2011 a odpustený 02.01.2013 amnestiou s účinkami zahľadania (nepriama korupcia).

(3) V trestnej veci Okresného súdu Galanta, sp. zn. 2T/48/2008 mu bol uložený podmienčný trest odňatia slobody so skúšobnou dobou do 12.04.2009 a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky, tento bol zrušený (marenie výkonu úradného rozhodnutia).

(4) V trestnej veci Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 1T/114/2008 mu bol uložený trest odňatia slobody podmienčne na 1 rok 6 mesiacov so skúšobnou dobou do 29.07.2010, tento bol zrušený (sprenevera).

(5) V trestnej veci Okresného súdu Bratislava, sp. zn. 2T/7/2009 mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 7 mesiacov a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky, tento bol zrušený (nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi).

(6) V trestnej veci Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 8T/81/2008 mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 5 rokov, tento vykonal 01.11.2013 (sprenevera - zločin).

(7) V trestnej veci Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 2T/104/2009 bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie (marenie výkonu úradného rozhodnutia).

(8) V trestnej veci Okresného súdu Bratislava 5, sp. zn. 0T/115/2015 mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody na 1 rok so skúšobnou dobou do 14.05.2020 a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá (marenie výkonu úradného rozhodnutia).

(9) V trestnej veci Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 0T/166/2015 mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 2 mesiace a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky (marenie výkonu úradného rozhodnutia).

(10) V trestnej veci Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 0T/13/2016 mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 1 rok 6 mesiacov (nebezpečné vyhrážanie).

Zo žiadosti o zrušenie manželstva zo dňa 06.04.2004, ktorú podala poškodená na Okresný súd Dunajská Streda vyplýva, že táto žiada o zrušenie (rozvod) manželstva z dôvodu, že manžel neprispieva na domácnosť, nemá záujem o deti, často nechodí domov, keď sa s ním poškodená rozpráva, má hrubé narážky na jej osobu. Žiada o zverenie detí do svojej opatery.

Z rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 6P/4/2016, ktorý nadobudol vo výrokoch I., II. právoplatnosť dňa 01.06.2017 a vo výrokoch III., IV. a V. dňa 17.05.2018 vyplýva, že manželstvo poškodenej a obžalovaného bolo rozvedené, maloletý E. a maloletý T. boli zverení do osobnej starostlivosti matke, obžalovanému bola uložená povinnosť prispievať na ich výživu 110,- eur, resp. 95,- eur a bol zakázaný akýkoľvek styk obžalovaného s maloletými deťmi. V súhrne z daného rozsudku vyplýva, že príčinou rozvratu manželstva je správanie obžalovaného, ktorý je agresívny nielen voči poškodenej, ale aj voči svojim maloletým deťom. Rozvod manželstva sa neprieči záujmom maloletých detí, ktoré potrebujú pre svoj ďalší vývoj kľudné prostredie. Zákaz styku otca s maloletými deťmi je v záujme maloletých detí, ktoré majú panický strach z otca (obžalovaného), majú veľmi zlý psychický stav, ktorý nadobudli dlhoročným negatívnym vplyvom zo strany otca, ktorý ich matku týral. Obe maloleté deti majú s otcom desivé sny, majú panický strach z jeho návratu z výkonu trestu odňatia slobody.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava 5 sp. zn. 0T/115/2015 zo dňa 13.05.2015, právoplatného 13.05.2015 vyplýva odsúdenie obžalovaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 12.05.2015.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/13/2016 zo dňa 29.01.2016, právoplatného 29.01.2016 vyplýva odsúdenie obžalovaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/, a § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'
a/ chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom,
b/ vedel, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobiť, bol s tým uzročený.

Podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov. Podľa ods. 3 písm. d/ odňatím slobody na sedem rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie spáchanie trestného činu po dlhší čas a na viacerých osobách.

Na základe vykonaného dokazovania považoval súd vinu obžalovaného za žalované skutky za jednoznačne preukázanú v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné rozhodnutie. Obžalovaný svoju vinu počas celého konania popieral, resp. uvádzal, že orgány činné v trestnom konaní, prípadne splnomocnená zástupkyňa poškodenej a poškodená konajú proti nemu a všetko je výmysel. Poškodenú označil ako psychicky labilnú osobu, ktorá brala aj drogy, užívala veľa liekov. Deti mali byť nahovorené matkou, aby vypovedali voči jeho osobe. Žiadne z uvedených tvrdení, ktorých cieľom bolo spochybníť vierohodnosť poškodenej, resp. i výpovedí maloletých detí sa v priebehu prípravného konania a konania pred súdom nepodarilo obžalovanému preukázať, resp. ani súd žiadne takéto skutočnosti nezistil. Naopak, obžalovaný je výpoveďou poškodenej úplne jednoznačne usvedčovaný zo skutkov uvedených v obžalobe. Obžalovaného usvedčujú i svedkyňa A. T. B., ktorých výpovede v žiadnom ohľade nejavili známky nedôveryhodnosti, či účelovosti. Svedkyňa B. bola tiež objektom fyzického útoku obžalovaného pri obrane poškodenej. Táto skutočnosť bola tiež preukázaná oboma spomínanými svedkyňami celkom jednoznačne a bez zaváhania v prípravnom konaní i v konaní pred súdom. Svedkyňa A. uvádzala, že jeden útok na poškodenú videla už v čase, keď bola na základnej škole (možno rozpätie rokov 1999 až 2004), avšak nebola si istá časovým údajom, preto súd v danom smere nenechal skutkovú vetu v časti vymedzenia časového vymedzenia spáchania skutku v bode I. obžaloby, keďže skoršie obdobie páchania trestného činu (t. j. pred rokom 2004) nepovažoval za dostatočne preukázané. V neposlednom rade obžalovaného usvedčujú aj jeho dve maloleté deti.

Fyzické útoky na obžalovanú v prípravnom konaní uvádzali aj svedkyňa T. J. T. D. J. (teta a sesternica obžalovaného), ktoré však svoje výpovede na hlavnom pojednávaní popreli, čo však súd vyhodnotil ako účelové, s cieľom „pomoci“ obžalovanému. Ich ospravedlňovanie útokov obžalovaného na poškodenú špinavými ponožkami, prípadne neporiadkom patria do stredoveku.

Fyzické útoky na hranici extrémnej surovosti a sadizmu rovnako uvádzajú vo svojich výpovediach aj maloletí E. a T.. Títo sa fyzickým útokom pri obrane matky rovnako nevyhli, pričom ich výsledkom sú preukázateľne zistené diagnózy maloletých detí, ktoré obe trpia (okrem iných) osobnou desivou skúsenosťou v detstve a problémami súvisiacimi s údajným fyzickým zneužitím dieťaťa. Ich výpovede sú podľa znaleckého posudku X.. A. O. vierohodné a vierohodnosť oboch maloletých detí v danej veci nie je možné spochybníť, pričom spoločným záverom pre mal. E. i mal. T. je, že je tomu tak v príčinnej súvislosti s konaním, správaním otca maloletých detí. Daný znalecký posudok súd považuje za absolútne správny a skutočnosť v ňom obsiahnuté za preukázané, pričom i z lekárskeho správ maloletých detí vyplýva, že pohovory s nimi boli robené viackrát a viacerými psychiatrami a maloleté deti svoje výpovede ohľadom správania obžalovaného voči poškodenej a voči nim samým nenechali, zotrvali na svojich výpovediach a reprodukovali zažité opakovane rovnako. Obe maloleté deti majú rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 6P/4/2016 zakázaný styk s otcom. Žiadne z detí sa styku s ním nijako nedomáha, maloleté deti majú z otca preukázateľný panický strach, majú desivé sny, nechcú ho vidieť. Žiadne z detí nikdy neuvádzalo, že by im akokoľvek fyzicky alebo psychicky ubližovala ich matka, poškodená. Ak by im akýmkoľvek spôsobom ubližovala poškodená, bolo by nelogické, keby opakovane uvádzali, že poškodenú chránili pred útokmi obžalovaného. Je zjavné, že diagnózy, ktoré boli zistené nielen u poškodenej, ale aj u maloletých detí sa mohli vyvinúť len z týrania, ktoré bolo enormného a dlhodobého rozsahu.

Z výsluchu pracovníčky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny jednoznačne vyplýva, že deti v súčasnosti prosperujú, sú dobre nastavené, darí sa im v škole, nemajú vymeškané hodiny a majú sa celkovo dobre. Skutočnosť, že pracovníčka ÚPSVaR-u nastúpila do pracovného pomeru dňa 01.06.2018 neznamená, že táto prejednávajúca vec nepozná, prípadne nie je riadne oboznámená s vecou. Ona sama uviedla, že má k dispozícii všetky dokumenty týkajúce sa veci, vec pozná, pričom vzhľadom na rozsah, aký daná vec nadobudla, je i podľa názoru súdu, nemožné ju nepoznať. Maloleté deti tak preukázateľne prosperujú, resp. prosperovali vždy v čase, keď ich otec (obžalovaný) bol vo výkone trestu odňatia slobody. V čase, kedy v ňom nebol, mali deti problémy v škole, pocikávali sa, báli sa a žili v neustálom strese a strachu z obžalovaného, pričom dané skutočnosti boli preukázané jednak výpoveďami maloletých detí, ale i svedkyňami A. a B..

Dôveryhodnosť poškodenej nebola nijako vyvrátená v prípravnom konaní, či v konaní pred súdom. Zo znaleckého posudku č. 31/2017 vyplýva, že poškodená je bez znakov, ktoré by oprávňovali znalca znížiť vierohodnosť výpovede poškodenej. Z lekárskeho správ o jej zdravotnom stave i zo znaleckého posudku žiadna závislosť na návykových látkach, či nábeh na ňu nevyplýva (vyplýva z nich len užívanie bežných liekov - Paralen, Augmentin, Algifen, Ciptin, čo sú obyčajné antibiotiká, či lieky proti bolesti, ktorých užívanie pri popísaných a zažitých fyzických útokoch - ale i bez nich - nemožno poškodenej nijako zazlievať). Poškodená užíva v súčasnosti lieky, ktoré sú jej predpísané psychiatrom, pričom chodí na pravidelné kontroly (č. I. 228), jej intelektové funkcie sú orientačne bez deficitu a osobnosť je zmenená predovšetkým v temperamente, v emočnej a vôľovej sfére, je bez porúch vnímania. Z daného psychiatrického záveru nevyplýva ani v náznaku, že by poškodená klamala, prípadne, že by si správanie obžalovaného vymyslela, že by nechápala o čo ide a mala potrebu fabulovať alebo že by v dôsledku závislosti na návykových látkach nebola schopná chápať zmysel celého trestného konania.

Súd dodáva, že pokiaľ ide o týranie, resp. domáce násilie, toto sa odohráva za dverami domovov, pričom pokiaľ sa jeho obeť nejakým spôsobom neprejaví na verejnosti, je náročné im pomôcť. Obete sa cítia vinné, že k domácejmu násiliu vôbec dochádza. Čelia opovrhovaniu zo strany rodiny, priateľov a aj tomu, že sa nebudú schopné samé postarať o rodinu. Preto je pochopiteľné správanie poškodenej, že opakovane obžalovanému odpúšťala a dúfala v jeho zmenu. Nepochopiteľné je jedine konanie orgánov činných v trestnom konaní, ktoré v danom období nemali problém nezaoberať sa jej opakovanými trestnými oznámeniami. Súd má za to, že ohraničenie obdobia páchania trestného činu týrania obžalovaným od roku 2004 do 26.01.2016 je správnym. Sama poškodená v danom roku - 2004 - podala prvýkrát návrh na rozvod manželstva, pričom v ňom uvádza najmä nezáujem obžalovaného o deti a jeho hrubé narážky na svoju osobu (čo však bolo zjavne veľmi mierne označenie). V období, ktoré obsahuje bod I. obžaloby boli maloletí E. a T. vo veku dojčiat, resp. mal. T. sa narodil až v roku 2007, preto v danom období bola objektom útokov len poškodená. V období, ktoré obsahuje bod II. a III. obžaloby však už maloletí bývali priamymi svedkami týrania, pričom pri obrane matky obžalovaný fyzicky útočil aj na nich a takto im spôsoboval psychické utrpenie a priamo ohrozoval ich psychické zdravie.

Súd odmietol návrhy obhajcu obžalovaného, resp. i obžalovaného, okresnej prokuratúry i poškodenej na vypočutie ďalších 12 svedkov, ktorí mali ako na strane obžaloby, či na strane obhajoby preukázať, či dokázať tou ktorou stranou uvádzané skutočnosti. Ich výsluchy boli podľa názoru súdu po vykonaní celého dokazovania nadbytočné, nakoľko zistený skutkový stav bol dostatočný pre zákonné rozhodnutie veci a vykonávanie ďalších výsluchov osôb, ktoré prípadne nemali so zainteresovanými osobami ani reálny kontakt nebolo potrebné. Rovnako súd nečítal všetky listinné dôkazy založené do spisu splnomocnenou zástupkyňou poškodenej (napr. výpis z účtu poisťovne, listy z väzenia, prosba o pomoc) vzhľadom na to, že dôležitý obsah väčšiny z nich bol v zásade premietnutý v lekárskeho správach o zdravotnom stave poškodenej, resp. maloletých detí a ich oboznamovanie, či čítanie by bolo opätovne nadbytočným, keďže lekárske správy už boli v spise doložené. Ostatné listinné dôkazy nemali podstatný význam pre rozhodnutie.

Súd mal tak vinu obžalovaného dostatočne preukázanú vykonaním dôkazov na hlavnom pojednávaní, resp. vychádzajúc i z dôkazov vykonaných v prípravnom konaní a prečítaných, či oboznámených na hlavnom pojednávaní.

Protiprávnym konaním popísaným vo výroku rozsudku, obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, nakoľko v bode I. obžaloby týral blízku osobu, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, iným správaním, ktoré ohrozuje jeho fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas (v období rokov 2004 až do 16.09.2009, kedy nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody) a v bode II. a III. obžaloby blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, iným správaním ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách (na osobách - L. I., maloletého E. I., maloletého T. I., v období od 05.04.2013 do 23.11.2015 a od 24.01.2016 do 25.01.2016). Obžalovaný bol v čase spáchania skutku osobou s úplnou trestnoprávnou zodpovednosťou, konal úmyselne a chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom,

ktorým je v tomto prípade záujem na ochrane rodiny a mládeže, resp. záujem štátu na právnej ochrane detí a mládeže a zabezpečení riadneho fungovania rodiny ako základnej spoločenskej jednotky.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 37 písm. h/ a m/ Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne súd na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20180701>> alebo <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20180701>>. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Podľa ods. 2 spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20180701>>.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu prihliadol súd najmä na spôsob spáchania trestného činu obžalovaným, na jeho následok, zavinenie, pohnútku príťažujúce okolnosti a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Za prejednanú trestnú činnosť v bode I. obžaloby uložil súd obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na daný trestný čin, keď boli zároveň zistené dve príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/ a písm. m/, teda že obžalovaný spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený. Pri ukladaní trestu vzhľadom na prevahu príťažujúcich okolností došlo k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu a s poukazom na § 41 ods. 2 Trestného zákona preto platila trestná sadzba 9 rokov 8 mesiacov až 20 rokov. Obžalovanému súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby - 9 rokov 8 mesiacov - ktorú výmeru považoval vzhľadom na osobu obžalovaného i s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu za zákonnú, primeranú, dôvodnú a najmä spravodlivú. Zároveň zrušil trestný rozkaz Okresného súdu

Bratislava 5, sp. zn. OT/115/2015 zo dňa 13.05.2015, právoplatný 13.05.2015, keďže skutok v bode I. obžaloby spáchal obžalovaný skôr ako bol obžalovanému doručený daný trestný rozkaz. Keďže týmto trestným rozkazom bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 roky, súd mu v zmysle § 42 ods. 2, § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil aj tento trest.

Za trestnú činnosť v bodoch II. a III. obžaloby súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na daný trestný čin, keď zároveň zohľadnil predchádzajúce odsúdenie za zločin (§ 38 ods. 5 Trestného zákona), ktorého spáchanie bolo obsiahnuté v skutkovej vete, zistiť pritom rovnaké príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/ a písm. m/, teda že obžalovaný spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený (vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/104/2009 a trestný rozkaz Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/166/2015), keď však pri úprave trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5, jej ďalšia úprava s ohľadom na príťažujúce a poľahčujúce okolnosti podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona neprichádzala do úvahy. Pri ukladaní trestu tak po zvýšení dolnej hranice o polovicu (7 rokov) a hornej hranice o tretinu (15 rokov) platila trestná sadzba 11 rokov až 20 rokov. Obžalovanému súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby - 11 rokov - ktorú výmeru rovnako súd považoval najmä vzhľadom na osobu obžalovaného i s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu za zákonnú, primeranú, dôvodnú a najmä spravodlivú. Zároveň zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. OT/13/2016 zo dňa 29.01.2016, právoplatný 29.01.2016, keďže skutky v bodoch II. a III. obžaloby spáchal obžalovaný skôr ako bol obžalovanému doručený daný trestný rozkaz.

Pre výkon oboch uložených trestov zaradil súd obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona), keďže v posledných desiatich rokoch pred ich spáchaním obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Súd len dodáva, že v prejednávanej veci ide v skutku v bode I. obžaloby o recidívu obžalovaného a nie o súbeh trestných činov vo vzťahu k odsúdeniu obžalovaného Okresným súdom Trenčín, sp. zn. 8T/81/2008, právoplatnému dňa 12.01.2010, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest a zároveň boli zrušené trestné rozkazy Okresného súdu Galanta, sp. zn. 2T/48/2008, Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/114/2008 a Okresného súdu Bratislava 2 sp. zn. 2T/7/2009. Skutok v bode I. obžaloby bol dokonaný 16.09.2009, t. j. po vyhlásení, resp. doručení prvého zrušeného trestného rozkazu Okresného súdu Galanta (sp. zn. 2T/48/2008 zo dňa 19.03.2008, právoplatný dňa 12.04.2008) a pred vyhlásením rozsudku, ktorým mu bol uložený súhrnný trest (Okresný súd Trenčín, sp. zn. 8T/81/2008 zo dňa 12.01.2010, právoplatný dňa 12.01.2010), preto bolo potrebné ukladať samostatný trest (R 34/1965).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom súdu, proti rozhodnutiu ktorého smeruje na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po jeho vyhlásení. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku).